

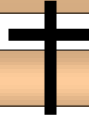
LUTHERANUS

A Mosonmagyaróvári Evangélikus Gyülekezet Hírlevele

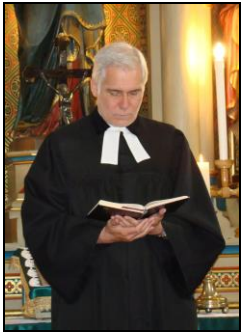

I. évfolyam 1. szám • 2014. Karácsony

Erős vár a mi Istenünk!

Beköszöntő

Erős vár a mi Istenünk!

Ezzel a jól ismert köszöntéssel üdvözlöm ennek a most megjelent gyülekezeti hírlevélnek az olvasóit.

Ez a kiadvány, amelynek első számát tartja kezében, a mosonmagyaróvári evangélikus gyülekezet presbitériumának döntése alapján készült, amelynek indítása öröm és felelősség egyaránt.

Öröm, mert ennek a kiadványnak a segítségével új lehetőség nyílik arra, hogy a gyülekezetünk területén élő evangélikusokat elérhesük. Szeretnénk is minél szélesebb körhöz eljuttatni a Hírlevelet.

Felelősség, mert a Hírlevelet olyan tartalommal kell mindig megtölteni, ami vonzó és értékes az olvasók számára.

Terveink szerint az írásokkal szeretnénk a gyülekezet életének minden lényeges területét érinteni, bemutatni olyan gyülekezeti tagokat és tisztségviselőket, akiknek hite, egyházhűsége példa lehet mások számára. Szeretnénk a gyülekezeti életünk eseményeiről részletesebben is beszélni, olyan hitébresztő írásokat közölni, ami lelki épülésünkre szolgál.

Kezdeményezésünknek akkor lesz folytatása, ha lesznek olvasói is. Ezért örülnénk, ha kapnánk visszajelzéseket, hogy mi volt az erénye, és mi volt a gyengesége. Építő, előremutató javaslatokat és ötleteket várunk arra nézve, hogy miképpen tudnánk tartalmi szempont-

ból még értékesebbé tenni ezt a gyülekezeti kiadványt. Jó volna, ha lennének olyan egyháztagnak, akik készítenést éreznek arra, hogy maguk is írásokkal jelentkezzenek, hiszen ez az újság csak így tudja betölteni küldetését.

Köszönetet kell mondani mindazoknak, akik munkát és feladatot vállaltak ennek a Hírlevélnek az elindításában. Akik idejüket, energiájukat áldozták azért, hogy ezt az első számot kézbe vehessék az olvasók. Legyen Isten áldása munkájukon!

Mivel pedig ez az első szám karácsony közeledtével jelenik meg, ezért így is, és most is áldott karácsonyi ünnepeket és áldott olvasást kívánok!

Kiss Miklós
esperes-lelkész

KARÁCSONY ÜZENETE

Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. (Lk. 2, 11)

A karácsony a kereszténység egyik legnagyobb ünnepe. Ilyenkor arra emlékezünk, hogy az Isten annyira szerette az embert, hogy fiát küldte el a megmentésére. Mitől kellett megmenteni bennünket? Miért volt szükségünk egyáltalán üdvözítőre? Először is Istennek a bűntől és annak következményeitől kellett megmentenie az embert.

Mi is az a bűn?

Röviden úgy válaszolhatjuk meg, hogy az, ami elválaszt bennünket, embereket az Istentől. Az, amikor akarunk dönteni saját sorsunk

felett és függetlenítjük magunkat az Isten akaratától és legfeljebb életünk azon részét adjuk Isteni akarunk dönteni saját sorsunk

kell, vagy nem akadályozza terveinket túlságosan. A magunk Istenévé válunk, mert úgy gondoljuk, jobban tudjuk mi jó nekünk, mint szerető mennyei Atyánk.

Ennek a lépésünknek azonban súlyos ára van, mert ezzel nem a szabadság és önállóság, hanem a bűn útjára lépünk. **Hogyan?** Hát úgy, ahogyan az első emberpár is tette. Az ördög szabadságot, a megistenülés lehetőségét kínálta az embernek, aki be is dőlt a cselnek. Ahelyett azonban, hogy olyanokká lettünk volna, mint az Isten, helyette a bűn következményeként a paradicsomi állapotokat veszítettük el. A gondtalan életet felváltotta a gondokkal teli. Ami ennél is rosszabb, a bűn következményeként elvesztettük az Istennel való együttélés lehetőségét is. Mert Isten ugyan szereti teremtményét az embert, de a bűnnel nem vállalhat közösséget, mert az mindent, még a mennyet is megrontaná. Hogyan fogadhatná magához azokat, akik ellene fordultak? Isten nélkül pedig egyedül maradunk, kiszolgáltatva a bűneinknek és következményeinek. Az út - vissza szerető Atyánkhoz - lezárult. A bűn pedig hatalmas szakadékként választja el az embert az Istentől.

Isten nem mondott le rólunk, még így sem! Üdvözítőt küldött nekünk, Dávid városába, az Úr Krisztust, Bár Betlehemben csak egy istálló jászolában adtunk neki helyet, ő mégis felépítette a hidat bűneink szakadéka felett, hogy aki akar, megszabadulva bűneitől, visszatérhessen szerető Atyánkhoz.

De ez neki sem volt ingyen! Tőled is vár valamit. Csak annyit, hogy indulj el a hídon vissza Istenedhez. Csak annyit, hogy legalább karácsonykor kulcsold össze a két kezedet és kiálts hozzá! Kérd, hogy könyörüljön rajtad, bocsásson meg neked és ne hagyjon egyedül, hanem legyen veled! Hidd el, ha elindulsz a hídon vissza Atyádhoz, eléd fog jönni Jézus, megfogja kezedet és elkísér az úton.

Ferenczy Balázs

A „POGÁNY” KARÁCSONYFA

A Római Birodalomban december 25-én tartották a Napisten ünnepét, mivel az ókeresztény vallás szimbolikájában az isteni fényforrást, a sötétségen diadalmaskodó fényt Krisztus szimbolizálta, átvette ennek a szerepét, miután az első niceai döntése alapján 325-ben az ókeresztény egyház erre napra helyezte Jézus születésének évfordulóját. A 15. században állított első fenyőket almával és ostyával díszítették. A gyertya az 1960-as években jelent meg a fán. Bécs első karácsonyfáját a német származású Arnstein bankárcsalád állította fel 1814-ben. Magyarországra a német ajkú, evangélikus lakosság közvetítésével került a 19. század 2. felében. Az első „magyar” karácsonyfát valószínűleg Brunsvik Teréz állította Aszódon. A karácsonyfa ehető díszei közül igazi magyar sajátosság a szalancukor. Kétségtelen, hogy Jézus betlehemi jászla mellett nem fenyőfák álltak. De a mi közép-európai szokásaink miatt – Luther Márton óta – a karácsonyt úgy érezzük teljesnek, ha szobánk sarkában ott áll a feldíszített fenyő, a sötétet megvilágító, illatával a természetet is közel hozó karácsonyfa.

Pilinszky János: Karácsonyi gondolatok (részletek)

„A karácsony úgy érkezik meg minden esztendőben, mint maga a decemberi hónap, havával és téli gondjaival, költészetével. Akár a telet, mintha az ünnepeket is elegendő volna rábízunk a csillagok járására, hogy a nagy égi mechanizmus engedelmesen, évről évre meghozza számunkra. De ez nem így van. Az ünnep nem csak „ránk köszönt”, az ünnepet ki is kell érdemelnünk. Annak, akinek az ünnepet már csak az idő körforgása hozza meg, annak számára lassan kihűl a karácsony melege, kiürül jelentése, míg végül kínos teherré válik. Az ember kivételes lény. Pillanatról pillanatra rászabott életét, azt, amitől percre se tud megszabadulni, kell pillanatról pillanatra kiérdemelnie, megtalálnia. Életünk e terhes és fölemelő ellentmondásának egyik legszebb diadala, értékmérője: a valóban megtalált ünnep.”

„A tét nem kevesebb: vissza tudunk-e találni a valódi evangéliumi hit-szeretet vonzásába, vagy mind kilátástalanabban messze sodródunk tőle. Életünk monoton körforgását számunkra egyedül ez a tengely emelheti az öröklét jelképévé, a mennyei körök előképévé.”

„Túl a történeti valóságon, Jézus megtestesülése (a bölcsőtől a kóporsóig) egyúttal az isteni-emberi történet legtömörebb, legegyszerűbb és legösszetettebb képeit és szimbólumait ajándékozta nekünk.”

„Örök Isten, áldj meg minket,
Legyen őrző gondod ránk!
Te vezessed lépteinket:
Te vagy áldó, jó Atyánk.
Tereád vár minden nép:
Te vagy út és békesség.
Szeretettel nézz a földre!
Neved áldjuk mindörökre.”

Evangélikus énekeskönyv, 293.

Sík Sándor:

A NAPKELETI BÖLCSEK

Ama csillag után.

A holdsugaras hideg éjszakában,
Mint egy fehérő, csendes álom,
Úgy vonult el a komoly karaván.
És elöl ment a három.

A sziklás föld mogorván és kopáron
Feküdt el lábaik alatt.

Méltóságos sora a száz tevének
A harmaton halkán haladt.
És mintha fehér árnyak lengénének,
Úgy vonult végig a fehér sereg
A völgyön, ahol nem nőttek virágok,
S a városon, ahol az emberek,
Nem virasztottak és nem énekeltek
S ahol nem látta őket senki sem.

És így suhant el csendesen
Éltre éledt vágya Napkeletnek,
Az ezredéves éjszakán.
Ama csillag után.

Gyülekezetünk**Luther nyomában**

Nagy várakozással készültünk a „Luther nyomában” elnevezésű tematikus zárandokút elé, amelynek gondolata még tavaly vetődött fel többünkben, olvasva az Evangélikus Életben megjelent miskolci és a Répcelak-csánigi gyülekezetek „Lutherweg” úti beszámolóját. Felvettük a kapcsolatot a Miskolci Belvárosi Gyülekezet gondnokával, Baksa László utazásszervezővel, hogy elvállalnák-e az út megszervezését. Pozitív válaszukra alapozottan indult el az érdeklődők toborzása, és tavaszra már közel 40 fővel a részleteket beszélhettük át.

Az öt nap programjának összeállításával mindenki egyetértett, csak a visszaúton módosítottunk a terven, hogy még többet láthassunk. Noha a Harangszó Alapítvány anyagilag is támogatta az utazást, az 50 személyes buszt nem sikerült feltöltenünk, de ezeket a helyeket, nagy örömeinkre, miskolci testvérek foglalták el. Ők hatan vettek részt velünk együtt ezen a csodálatos kiránduláson.

A legvérmesebb reményeinket is messze túlszárnyalta az út öt napja, köszönhetően a kiváló idegenvezetésnek és a jó szervezésnek. A lelki élményekben gazdag, tartalmas utazást Sándor Frigyes miskolci evangélikus lelkész felkészültsége biztosította, aki a kiránduló közösségnek nemcsak csoport-, de lelki vezetője is volt.

Csoportvezetőnk az autóbuszban az út minden napjának reggelét áhítattal nyitotta, a nap végén pedig esti áhítattal zárta. Olyan alapvető fontosságú keresztyén fogalmakat tisztázott, mint Isten teremtése, a bűneset, Krisztus kereszthalála, kegyelem és újjászületés, megszentelődés, örök élet.

Sándor Frigyes a maga közvetlen módján az autóbuszban az érdeklődést folyamatosan fenntartotta, rengeteget hallhattunk Luther életéről, a reformációról, annak történelmi hatásáról, általában a keresztyénségről, a különböző keresztyén vallások egymáshoz való viszonyáról. A fantasztikus lelki élmény része volt, hogy vasárnap este a szálloda erre a célra elkért termében Sándor Frigyes lelkész úrvacsorai istentiszteletet tartott.

Indulás után mindenki bemutatkozott, s elmondta, mit vár az úttól. A bemutatkozással is oldottabb lett a

légkör, hiszen a zárandokúton a mosonmagyaróvári evangélikus gyülekezet tagjain kívül részt vettek lébényi, levéli és miskolci evangélikusok is.

Az út végére baráti és lelki közösség alakult ki, többen megnyíltak, vallásos énekekkel, versekkel és történetekkel vallották meg a hitüket.

A szeptember 11-e és 15-e közötti út első napján Ausztriában megtekintettük a melki bencés apátság gazdag gyűjteményét, majd Salzburg belvárosában sétáltunk, és meglátogattuk Mozart szülőházát, a salzburgi dómot, egy Ferences rendi templomot, s megcsodáltuk a Mirabell kastély parkját.

A második nap reggelén a németországi Altöttingben megtekintettük a híres *Krisztus panoráma* körképet Jeruzsálem és a Golgota ábrázolásával, majd tovább utaztunk Augsburgba. A várost az ágostai evangélikus hitvallás *szülővárosának* tartják, amely az 1530-as, valamint az 1555-ben a katolikusok és az evangélikusok közötti vallásbékét kimondó birodalmi gyűlés révén kapcsolódik Luther Márton életéhez.

A gyalogos séta során megtekintettük a dómot, valamint a Szent Anna evangélikus templomot.

A harmadik napon először Eisenachba utaztunk. Itt felgyalogoltunk Wartburg várához. 1221 és 1227 között itt élt Árpád-házi Szent Erzsébet, Luther pedig a szász választófejedelem védelmét élvezve, itt rejtőzött 1521 és 1522 között „György lovag” álnéven, és itt fordította németre az Újszövetséget. Majd ellátogattunk az Eisenach Luther-házba és Johann Sebastian Bach szülőházába.

A negyedik napon Eisenachba utaztunk, ahol először megtekintettük a felújított Szent Péter Pál templomot.

Az utolsó nap, a hazautazás közben, az eltelt napok egyéni értékelésével, Luther életrajzát illető *dolgozatírással*, énekléssel, baráti beszélgetésekkel, köszönetnyilvánításokkal telt el.

Lelkileg feltöltődve, élményekkel eltelve, keresztyén hitünkben megerősítve és megerősödve térünk haza. Köszönet illeti Sándor Frigyes tartalmas idegenvezetését, az élményszerű igemagyarázatokkal tartott lelki vezetését, valamint az utazást szervező Baksa László munkáját.

sítéséért. És ennek szervezésében és lebonyolításában a miskolciak rendkívüli felkészültséggel, és most már többszörösen bizonyítottan, az élen járnak. De nekünk, magunknak is szükségünk van reformációra, időről-időre megújulásra. Hogy mi is visszatérjünk a gyökerekhez, és akár egy ilyen felejthetetlen út kapcsán, új gondolatokkal, új célokkal, szívünk mélyén Krisztusban megerősödve és újjászületve éljünk, és szolgáljuk Urunk akarata szerint.

Nagy Sándor - Nagy Zoltán

(Csoportképünk a főtéren készült.) Ezután Luther szülőházát kerestük fel, majd azt a házat, ahol meghalt, illetve utolsó prédikációjának helyét, a Szent András templomot. Délután Wittenbergbe utaztunk, ahol a híres vártemplom kapujára kiszegte 95 tételét, és ezzel elindította a reformációt, az egyetemes keresztyén egyház megújulását. Wittenbergben a séta során felkerestük a Luther házat és a Melancthon házat.

Több helyen helyi idegenvezetők is segítségünkre voltak a minél részletesebb és szívesebb tájékoztatásban, de az adott helyhez kötődő érdekes történeteket mindig halhattunk Sándor Frigyes csoportvezetőnkől is.

Csak felhívni tudom a cikket olvasó testvéreink, de egyházunk vezetőink figyelmét is, hogy nem csak a reformáció 500. évfordulójára tekintettel, de a reformáció lényegének, fontosságának megértését, Luther Márton, egyházunk alapítójának bátor és eltökélt kiállását a valós történelmi helyszíneken átélve, elmondhatatlan és mélyen az ember szívében megmaradó élmény.

Ezt minél több testvérünknek át kell élni, ha kell, országos támogatással. Mert ilyen és ehhez hasonló utak szervezésével sokat tehetünk, gyülekezeteken belül is, és országos szinten is, evangélikus hitünk és identitásunk megőrzéséért, erő-

HARANGSZÓ ALAPÍTVÁNY

Alapítás éve: 1995

Az Alapítvány célja:

Az egyházközségi épületek állagmegóvásának, felújításának, korszerűsítésének, karbantartásának és hatékony működésének elősegítése. A gyülekezeti élet hatékonyabb működésének elősegítése, összejövetelek, programok, találkozók finanszírozása. Tehetséges protestáns mosonmagyaróvári fiatalok tanulmányainak segítése havi rendszeres támogatással.

Az Alapítvány kuratóriuma:

Antal Imre Zsoltné (elnök), Buga Márta, Nagyné Laskó Margit, Nitsch Zoltán, Takács István

Számlaszám: 58600252-10011386

Adószám: 18530069-1-08

Kicsoda Jézus?

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” (János 17:3)

Életkérdés mindannyiunknak, hogy ismerjük Jézust, és hogy annak ismerjük, AKI! **Miért életkérdés?**

Az alapigében szereplő **megismerni** kifejezés a bibliában azt jelenti, hogy valakivel életközösségre kerülni. Valakit az együtt élés során belülről is megismerni, mégpedig annyira, hogy vele belsőleg is azonosulok. Nem véletlen, hogy a házastársi közösségre is ugyanezt a szót használja a biblia. Ez a legteljesebb közösség, amikor együtt élve ismeri meg egyik ember a másikat.

Mi megszoktuk azt, hogy a felszínen megborzolja egy-egy információ az értelmünket. Azt mondjuk, mi már azt tudjuk! Olvastunk valamit róla, aztán, ha társaságban szóba kerül, hozzá tudunk szólni. Ezt nem nevezné a biblia ismeretnek. A biblia logikája szerint akkor jut el az ember igazán egy másiknak a megismerésére, ha előbb **felismeri**, hogy kicsoda ő valójában, azután **elismeri** őt annak, aki. Akkor mondhatja, hogy megismerte. És ez sokkal több, mint az, hogy hallottam róla valamit.

Mi mindannyian úgy születünk, hogy egyikünk sem ismeri Jézust. És lehet, hogy vallásos családban nőttünk fel, hogy okos, jól tanuló, otthon sokat segítő, vasárnapi istentiszteletre szívesen járó gyerekek voltunk. De mindez kevés, ha mégsem ismertük meg Jézust. És lehet, hogy akkor figyelünk rá először, amikor egy igehirdetésen arról hallunk, hogy milyen sok **rejtett bűnünk** is van. És éppen a jó embereket veszélyezteti az, hogy ezeket nem ismeri föl.

Vegyünk néhány példát!

Van olyan, hogy valaki mosolyogva beszélget egy másikkal, és közben magában átkozza azt. Történt már veled ilyen?

Van olyan, hogy valaki nagyon jó gyerek, megérdemelten dicsérik is, és mégis sokszor előfordul, hogy szidja magában a szüleit, vagy irigy a testvérére, vagy még az Istent is káromolja, ha nagyon mérges. Volt ilyen az életedben? Bizony sokszor találva érezhetjük magunkat.

A Biblia kijelenti, hogy mivel Isten szent és gyűlöli a bűnt, minden hamisság és bűn szigorú ítéletet von maga után. De viszont Isten nagyon-nagyon szereti az embert, még ha bűnös is, és semmiképpen nem akarja, hogy a megérdemelt halálos ítélet megsemmisítse. Ezért a mi halálos ítéletünket megszületett fián, Jézus Krisztuson hajtotta végre. Lehetséges ez? **Igen.**

Jézus annyira szeretett minket, hogy átvállalta magára a mi összes bűnünket és annak a büntetését. Ezért halt meg a kereszten. Ő soha semmi gonoszt nem követett el, de Isten betudja nekünk az Ő halálát, és nem hajtja végre kétszer a mi bűnünk ítéletét, tehát amikor Jézus meghalt a kereszten, *Isten minden bűnünket megbocsátotta.*

Akkor ez azt jelenti, hogy nekünk már többé nem kell attól rettegnünk, hogy az igazságos, méltó büntetésünket el kell szenvednünk? Sőt, ez azt jelenti, hogy én úgy állok az Isten előtt, mint ha ártatlan lennék? Mint ha soha nem vétkeztem volna Isten, a családom tagjai, önmagam és sok embertársam ellen? **Igen.** Ebben bizonyosak lehetünk! A bibliában sok helyütt meg van írva ez.

És, ha ez a felismerés valóban tudatosul bennünk, akkor mérhetetlenül nagy öröm és hála tölti be a megváltó Krisztusát megismerő ember szívét. Mert boldogsággal tölti el, hogy megismerte Jézust, mint megváltóját. Hallottuk már sokat, hogy Ő a világ megváltója,

de most tudatosul, hogy az én megváltóm is. Aki ismeri Jézust, annak Ő már az egész lényét meghatározza.

Nem csak olvasott, meg hallott ezt-azt, és tudja, hogy ilyen is van a világon. Itt sokkal többről van szó: Itt arról van szó, hogy nem kell többé mindenféle mesével nyugtatni a lelkiismeretemet, hogy nem kell mentegetőznöm, hogy az mégsem volt olyan súlyos bűn. Az nagyon súlyos bűn volt! Ezért halt meg helyettem az Isten fia. És nekem az meg van bocsájtván!

Egy másik csodálatos dolog, hogy az ilyen ember, már soha nincs egyedül. Ő már elmondhatja: Jézus – aki az én megváltóm – olyan, mint ha a legjobb barátom lenne. Minden elképzelhető helyzetben szólhatok hozzá, és Ő válaszol is. Nyugodtan rábízhatom magamat. János evangéliumában ő maga mondta: Ti az én barátaim vagytok, ha annak akaratát cselekszitek, aki elküldött engem. Hát akkor szabad, nagyon alázatosan, barátjának tartanom magam.

Ki is Jézus? — A Jézust felismerő, megismerő ember egyre több példát láthat arra, hogy hogyan irányítja az életét. Például időzít találkozásokat. Vagy ajtókat nyit ott is, ahol nem is tudtam, hogy van. Bezár más ajtókat, ahol már majdnem beléptem, és utólag hálát adok, hogy nem engedte. Hogy van ez? Ő őriz engem? Meg utat nyit? Irányít? Gondolatokat ad? Én, aki olyan nehezen találok fel magamat kényes helyzetekben? Aztán előjönnek a régi bűnök. Most mi van? Oda lett az egész? Meg kellett tanulnom az igéből, hogy ezekkel is Ő hozzá kell menni. Ezekre is bocsánatot kaptam már akkor, amikor Ő azt mondta a kereszten, hogy „Elvégeztetett!” És így meg lehet kegyelemből élni?

Nem a bűnre szabadítja ez föl az embert, éppen, hogy visszatartja attól!

Gyülekezetünk egyházi szolgálatai

És egyre többet jelent ki magából Jézus mindazoknak, akik így kapcsolatba kerülnek vele. Hol van ez attól, hogy hallottunk valamit, tudunk valamit róla?!

Életkérdés, hogy megismerjük Jézust, mert Jézus Krisztus az egyetlen, akiben maga Isten hajolt közel hozzánk, mert Jézus az egyetlen, aki látta az Atyát, és hitelesen mondhatja el nekünk, hogy ki a mi Istenünk, mert Jézus az egyetlen, aki helyettünk meghalt a kereszten, nincs más ezen a világon.

Ő az egyetlen, aki megtanít már itt értelmesen élni, és hazavezet minket az Isten országába. Egyedül vele együtt engednek oda be. Nélküle oda senki be nem teheti a lábát. Csak Őrá való tekintettel fogad minket úgy az Atya, mint akik Őérette tiszták és igazak vagyunk.

Egyedül Őrá mondta a mindenható Isten, hogy ez az én szeretett fiam, akiben én gyönyörködöm, őt hallgassátok, és egyedül Ő az, aki életünk minden helyzetében, betegségben, műtőasztalon, börtönben, ravatal mellett, és majd a halálunk óráján is, - meg utána mindörökké - nem csak velünk marad, hanem megengedi, hogy ilyen szoros, meghitt szeretett közösségben éljünk vele, nyomorult emberek. Ez jelenti Őt megismerni. Vele együtt élni. Már itt, és majd oda át is.

Uram! Kinyitom az én életemet, gyere be oda. Mától kezdve éljünk együtt, Te vagy az Úr, én pedig élek a Te akaratod szerint. Kérlek, jelentsd ki magad nékem! Ámen.

Hozzáköött engem
Szent reményem minden szála;
Hozzáfűzte lelkemet
Síríg a hit és a hála.
Nem szakít el tőle már
Sem élet, sem a halál!
(Ev. énekeskönyv 369,3)

Cseri Kálmán és Joó Sándor igehirdetéseiből merítve összeállította:
Nagy Zoltán

Keresztelés — Gyermekeket keresztény hitben nevelni akaró szülők kérhetik gyermekük keresztelését. Ennek alapfeltétele, hogy az egyik szülő evangélikus legyen és mindkét szülő, valamint a kereszt-szülők legyenek megkeresztelve. A keresztelés nincs korhatárhoz kötve, így keresztelését kérheti felnőtt ember is, aki megtért Istenhez.

Konfirmáció — A megkeresztelt és hitben nevelt gyerekek 7 éves koruktól járhatnak bibliaóra, amelyben mélyíthetik ismeretüket és hitüket. 13 éves kortól, a gyermekként megszerzett hit megerősítését szolgálja a konfirmációs bibliaóra. A konfirmandusok az 1 éves felkészítő szakasz végén vizsgát tesznek.

Esketés — Megházasodni annyit jelent, mint elkötelezni magunkat egymásnak és fogadalmat tenni az Úr Isten előtt. A házasságkötés feltétele, hogy az egyik fél evangélikus legyen és mindketten meg legyenek keresztelve.

Lelki gondozás — A nehéz élethelyzetbe került ember számára nincs biztosabb út, mint az Úrhoz és a Szentíráshoz fordulni. Lelkesi titoktartás mellett van lehetőség személyes lelki gondozásra, négy-szemközti beszélgetésre is.

Temetés — Az egyházi temetés igényének bejelentésekor a hozzátartozónak személyesen kell megjelenie. Nem tartunk külön gyászmisét, hanem a temetést követő istentiszteleten imádságot mondunk az elhunyt emlékére.

**Istentisztelet:
Vasárnap
10 órai kezdettel**

Gyülekezeti alkalmaink

Gyermek hittanóra:

Szerda 17 óra (Kiss Miklós lelkész)

Konfirmációi óra:

Szerda 18 óra (Kiss Miklós lelkész)

Felnőtt bibliaóra:

Csütörtök 18 óra (Ferenczy Balázs)

Piarista iskolai hittanóra:

Kedden a 2. és a 3. órában

Gyülekezeti elöljárók

Kiss Miklós

esperes-lelkész

Nagy Zoltán **Heincz Sándor**
felügyelő gondnok

Presbiterek:

Dr. Cserhádi Géza, Günther János, Heincz Sándor, Heincz Sándorné, Horváth Balázs, Horváth Jenő, Ihász Kálmánné, Kovács Gyula, Nagy Sándor, Nemes Irén, Scheibné Vajda Edit, Tóth Erika, Török Gyula, Tuller Kálmánné, Varga Ildikó, Varga Tamás

Presbitérium:

Döntéshozó testület, tagjai: a presbiterek, a felügyelő és a lelkész.

Lelkeszi hivatal:

Mosonmagyaróvár, Magyar u. 33.
Telefon: 96-217-160

Elöljárók elérhetősége:

Kiss Miklós 20-824-97-12
Nagy Zoltán 30-937-21-80
Heincz Sándor 96-213-276

Elérhetőségeink a világhálón:

mosonmagyarovar.lutheran.hu

hu-hu.facebook.com

/pages/Mosonmagyaróvári-
Evangélikus-Gyülekezet

**Téged hívlak, Uram, kösziklám,
ne fordulj el tőlem némán!**

(Zsolt 28,1a)

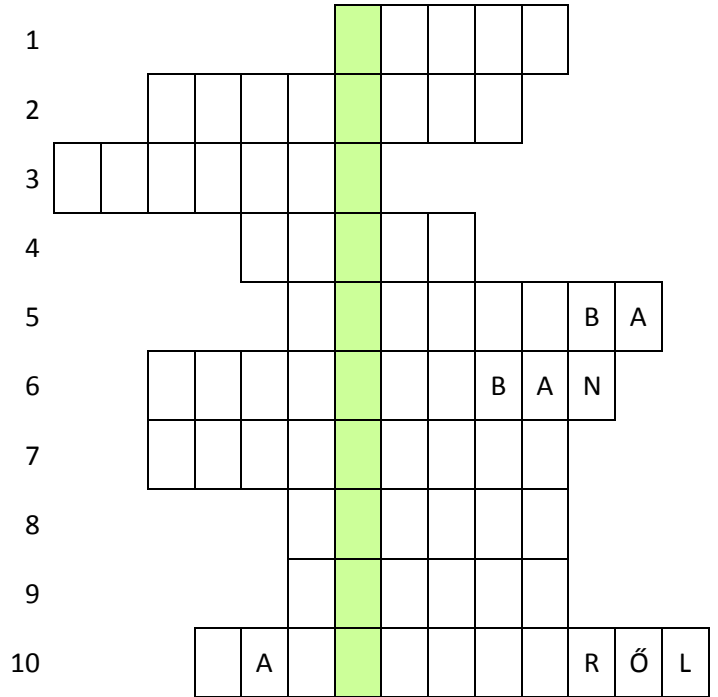
GYERMEKOLDAL

1. feladat

Egészítsd ki a mondatot! A mondatból hiányzó szót a keresztrejtvény leghosszabb oszlopában olvashatjátok.

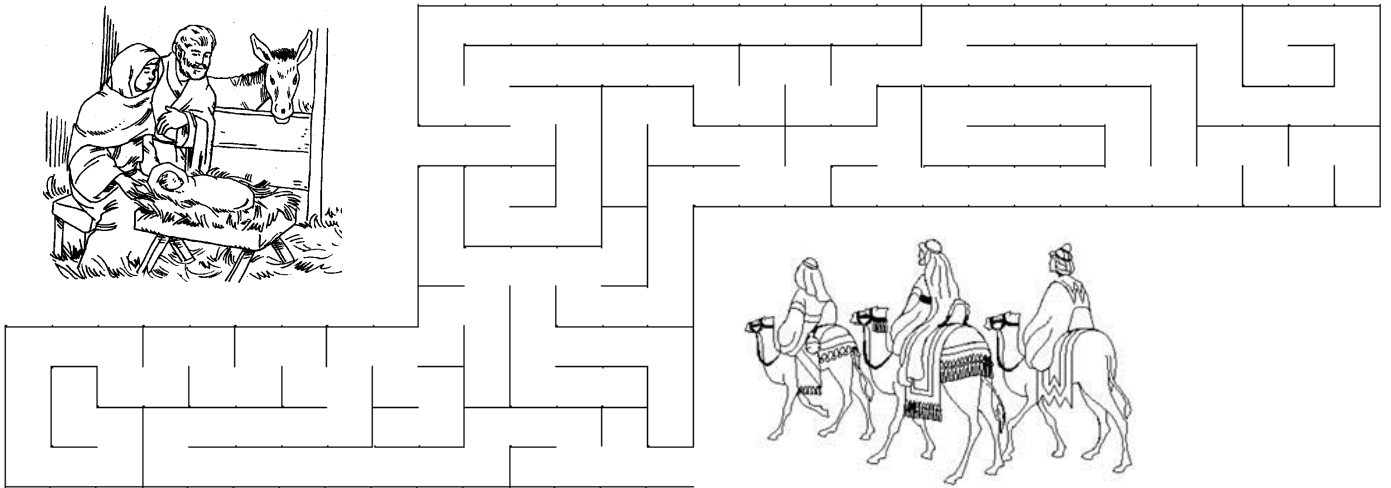
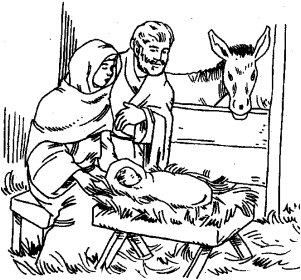
Jézus a mi, aki azért jött el erre a földre, hogy megmentsen bennünket az ördögtől és örök életünk lehessen, ha hiszünk benne.

1. Jézus édesanyjának a neve
2. Ebben a városban született Jézus
3. Ez vezette a bölcseket Kisjézushoz
4. Ő győzte le a filiszteus Góliátot
5. Ebbe fektették az újszülött Jézust
6. Itt jutott szállás Jézus szüleinek
7. Ők mentek először hódolni Jézushoz
8. Jézus édesapjának a neve
9. Ő hirdette a pásztoroknak, hogy Kisjézus született
10. Honnan érkeztek a bölcsek, akik hódoltak Kisjézusnak

2. feladat

Segíts eljutni a bölcseknek a Kisjézushoz! Találd meg az egyetlen hozzájuk vezető utat!

Összeállította: Ferenczy Balázs

3. feladat

A magad örömeire válaszold meg, hogy hová megyünk?

- a) Abba a városba megyünk, ahonnan Dávid király családja származott.
- b) Abba a városba megyünk, amelyről megjövendölték, hogy benne fog megszületni a Megváltó.
- c) Oda megyünk, ahol Heródes király megöletett minden két évnél fiatalabb kislányt.
- d) Abba a városba megyünk, ahol Jézus született.

A LUTHER-RÓZSA

Luther Márton vitairatait, okmányait és leveleit egy önmaga által tervezett ötszirmú rózsával hitelesítette, amelyen VIVIT (= él) körirat volt látható. Az eredeti szimbólum valamivel egyszerűbb kivitelben készült, mint az evangélikus egyház jelképé vált Luther rózsza. Luther a János Frigyes választófejedelemtől ajándékként kapott pecsétgyűrűbe maga vésette, melyet idősebb Lucas Cranach, a kor egyik legnagyobb német festője metszett fába.

A piros szívből a fekete kereszt jelentése: a megfeszítettben való hit üdvözít bennünket. A fehér rózsza annak a

kifejezése, hogy a hit örömmel, vigasztalással és békességgel ajándékozik meg. Égszínkék a mező, mert a lelki és hitbeli öröm az eljövendő mennyei örömök kezdete. Az aranygyűrű jelzi, hogy a mennyei üdvösség örökké tart.

AZ ÚJ EMBLÉMA

Az Evangélikus Egyház számára Petrikovics Edit által tervezett új logó az ősi-ősi YCHTÜSZ mozaikszó jelképére utal. A kiválasztás

szempontja volt, hogy a ne hasonlítson a Luther - rózsára, egyszerű és modern, valamint,

hogy szürke árnyalatban is megjeleníthető legyen. A jelkép a tervező szerint kifejezi az evangélikus szellemiség attribútumait: a nyitottságot, a megújulásra való hajlandóságot, az elfogadást és az alkalmazkodóképességet.

Mit jelent nekem a Karácsony?

Máriának, és Megváltóként az egész világnak az lett. Azt gondolom, emiatt maradt meg a világnak a karácsonyi ajándékozás, ami így az ünnepi „rituálé” része, sajnos ma már túlzott mértékben, hiszen elvész mellette a lelki tartalom. Sokkal fontosabb lenne ennél, hogy az emberek rákészülve kicsit megnyugodjanak, türelmesebbé váljanak másokkal, talán önmagukkal szemben is.

Karácsony ünnepét megelőző szentesten megtelik a templom. Ebből a szempontból a ritka alkalmak egyike ez. Az istentisztelet után az emberek szűkebb-tágabb családjukkal együtt fenyőillatú szobákban a karácsonyfa körül ajándékozzák meg egymást. Az ünnepet megelőző adventi készülődés, az ajándékok vásárlása, sütés-főzés, fenyőfa már jelzik előre a karácsonyt és olyan hangulatot idéznek elő, amire évente várunk. A gyermekek azért, hogy megkapják vágyott ajándékaikat, a felnőttek pedig, hogy a minden napok rohanását kicsit maguk mögött hagyják, megpihenjenek, talán önmagukban értékeljék az elmúlt évet, előretekintsenek. Vajon tudjuk, tudják-e az emberek és értik-e azt, hogy miről is szól igazán ez az ünnep?

Bolla Imre

ANEKDOTA

Lutherhez egyszer elment egy fiatal paptársa, és azt mondta neki:
– Doktor úr, az a baj hogy néha én magam sem hiszem, amit prédikálok.

Luther összetette a kezét és felnézett az égre:

– Hála neked Uram, már azt hittem, hogy csak én vagyok így ezzel.

Mit jelent nekem a Karácsony?

A Karácsony Jézus születésének ünnepe, a szeretet, a családi melegség, az együvé tartozásé.”

Simon Zoltánné (Edit)

LUTHER

500

Luther 1517. október 31-én hirdette meg Wittenbergben az egyház megújításának programját. A közel 3 év múlva esedékes 500. évforduló méltó megünneplése érdekében Dr. Fabiny Tamás püspök vezetésével emlékbizottság működik, amely 2010 óta minden évben szervezi és koordinálja a programokat. A nemzetközi Luther évtized 2015. évének tematikus elnevezése: **Reformáció és oktatás.**

Ajánlott témák: *Templom és iskola. A népoktatástól az elitképzésig: A felemelkedés útja az oktatáson keresztül. Mesterek és tanítványok. Iskoláink mai küldetése. „A jó pap is holtig tanul.”*

Impresszum:

A Mosonmagyaróvári Evangélikus Gyülekezet ingyenes hírlevele, mint a Presbitérium nyomtatottan és elektronikus formában terjesztett alkalmi kiadványa

Felelős kiadó:
Kiss Miklós, esperes-lelkész

Szerkeszti:
Vizsy Ferenc (30-633-21-77)

További közreműködők:
Nagy Sándor, Nagy Zoltán,
Ferenczy Balázs

Email:
lutheranus.mv@gmail.com